

Előfizetési árak:

Egész évre 12 frt.
Félévre 6 „
Negyedévre 3 „
Egy óra 1 „
Egyes szám 4 kr.

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer. Pál könyvnyom-
dája Nagybecskerek, Uri-
utca 276. sz., hová az
előfizetések és a lap szét-
küldésére vonatkozó felszó-
lamások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A körülrajongott király.

Nagybecskerek, június 8.

(—) Meg van szeretve kit a magyar nemzet szeret, és őszinte lelkesedésének mását sehol a világon nem lehet találni, ha királya jön körébe. Igazán úgy van, a hogy tegnap a magyar főváros népe tartotta, hogy a világ minden uralkodója megirigyelhette volna I. Ferencz Józseftől azt a fogadtatást, melyben a jubiláló magyar királyt részeltették.

Szinte nehéz lehet eldönteni, hogy e fogadtatás káprázatától ki lehet büszkébb, a király a kinek szántuk, vagy a nemzet mely rendezte.

Felejthetlen nap, és felejthetlen fény a legizlésebb, de azért kincseket érő pompába fullasztva. És benne részt vett ur és paraszt, temperamentumához mért tüzzel, lelkesedéssel, melyben a mondván csinált és másutt olyan szokásos ünnepeltetésnek se hirté se hamva nem vala. Azt a félmilliónyi népet, mely a király bevonulásakor egy kis ország lakosságának bevált, nem tartotta össze semmiféle rendőri, vagy ugynevezett felsőbb parancs avagy presszió. Együvé hozta és együtt tartá abban a bámulatos rendben a legal-
kotmányosabb király iránti tiszteletnek és hódolatnak érzése.

És ennek a hatalmas, erős érzésnek olyan imponáló hatása volt egész általánosságban, hogy még azt a jóízű kis népmulatságot is egész könnyen elbirta, midőn a közönség, a tömeg egyes szangvinikusabb töredékei egyes ellenzéki vezérférfiak mellett tüntettek a király bevonulásakor. Senkinek az izlésén változtatni nem lehet. És így nagyon sok embernek hasztalan magyaráznók meg, hogy akkor, a mikor a korona, bizalmát bíró kabinetjének fejével vonul be jubiláris ünnepeltetésre az ország fővárosába, talán nem éppen illik bármilyen nagy elragadtatás közt is tüntetve odamondani körülbelül azt, hogy a korona és a kormány nem egészen tetszésre hagyják folyni az ország közdolgoit . . .

De ez csak egy szeliden elmosódó tünet volt a nagy dicsben, a mi a királyt érte, és hiába akád ellenzéki hang, mely e jelenségnél megállásra akarja birni a nemzet figyelmét, az egyáltalán nem alkalmas idő arra, hogy ellenzéki gravamenek fölött gondolkozunk. A politikai közhangulatnak ilyenén megszólamlása nem bir jogosultsággal arra, hogy meghallgassák. Midőn egy ország huszonöt-
éves alkotmányos együtt munkálkodásának fordulóját ünnepli királyával,

a pártpolitikának el kell hallgatni, már csak azon egyszerű fölfogásnak miatta is, hogy nem egy nagyobb szabású tüntetésről, de a nemzet általános örömnepéről van szó.

Ne is kívánjanak hát azok, a kik mindenáron ezt akarták, komoly figyelmet e jelenségnek; hogy pedig ebben a személyes rokonszenvekből támadó szimpatikus nyilatkozatokból egyes szélsőbali organumok, pláne „a nép szava, isten szava“-féle fontosságot sajtolnak ki, annak legalább is olyan komoly értéke van, mint a hogy az egyes központi lapok mind külön a saját politikai kedvenceiket tüntetik föl akként, mintha a nép azok mellett tüntetett volna legerősebben.

Hát bizony ezek már csak olyan külsőségek és pedig naiv külsőségek, a melyek legfeljebb a politikát ott-hon hagyott nemzet derült hangulatát képesek emelni, de azok fölött komolyan gondolkozóba nem esik senki, mert ma is a nemzet még azzal van elfoglalva, hogy élte a királyt, és áldja sorsát, hogy ezt a hihetetlenül verőfényes nagy napot megérni engedte.

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Király-köszöntő.

(1892. június 8.)

Irtá: Kis Sándor dr. főgymn. tanár.

Lobogjon a zászló, zendüljön az ének:
Hála a magyarok örök Istenének!
Dicséret, dicsőség, imádat és hála,
Éretted, én népem szeretett királya.
Hogy életre keltéd e félig halottat,
Hatalmad' Ó adta, Ó adja jutalmad',
Régi sebünk lángja hogy többé nem éget,
Ki begyógyítottad, ma jutalmaz téged.

2.

Kárpát-koszoruzta, négy folyam határa,
S hol kitekint a szem fodros Adriára,
A mit Árpád vére örökévé szentel,
A mit István jobbja fenntart a kereszttel,
Merre László, Kálmán, Béla, Lajos, Mátyás
Sanya-ösöd által árad jog és áldás:
Minden ajk, minden szív hódolva kiáltja
Nevedet, magyarok szeretett királya!

3.

Ezer éves e hon, hogy magyarok lakják;
Pittymallani látjuk új ezer év napját;
S bár a multban annyi nagyság romba dőlve,
Remélve és bizva nézünk a jövőbe:
Ha erő s egység uralkodik köztünk,
Egyesült erővel nem hiába küzdünk;

Teveled ha kezdjük, dicső lesz e pálya,
Nemzetem vezére, fejedelme, királya!

4.

Elmédben a hitnek napfénye világít,
Termi szived a menny jósága virágít;
Szelid szemeidből atyai tekintet,
Vezet, óv, int, buzdít, bátorít minket;
Igaz hűségedtől, csáb nem tántorit el,
Megvallunk s követünk rendületlen hittel;
Szent nekünk személyed, mint főd koronája,
Apostoli felség; magyarok királya!

5.

Van-e halandónak hivatása, disze,
Szentebb a tiednél, szent kereszt vitéze,
Ki megörzöd hiven országodat, s véded
Öröklött kötelmből a kereszténységet?
Seregeid egy-egy Hunyadi és Zrínyi
Harcosai, készek — mint egykor ők — vinni,
Veled, érted, bármi vésszel szembe szállva,
Lovagok utóda, lovagok királya!

6.

Balhit avult elvét, széttörni merészen,
Képelem az éssen mig erőt nem véssen;
S egy tiszta jogelvét állítani helyére,
Mely az igazságot mind' egyenlőn mérje:
Te vagy e törvénynek alkotója, öre,
Féke az erősnek, gyöngének védője,
Bűnnek és erénynek hajthatlan bírója,
Népem igazságos, bölcs ura, királya!

7.

Tudomány, művészet fáklyája ha lobban,
Nemzeti eszményért ha magyar szív dobban,
Haladási szellem áldozni ha szólít
S magasan kitűzni új idők zászlóit,
S hol elhagyatottan a remény kihalhat,
Öntni a szivekbe új önbizodalmat:
Te vagy a legelső, ki helyét megállja,
Első magyar ember, magyarok királya.

8.

Oh nagy tanuságok tanítottak téged
Megmentened ezt a vészbe sodort népet
— Mely halálos harcán vért vesztve rohant
át —
S egygyé szilárditnod bomló birodalmát.
Nagy műved alapját mikor megvetted,
Házadat s hazánkat egy családdá tetted;
Nemzetünk azóta nem elhagyott árva:
Te lettél atyánkká, magyarok királya!

9.

S melyért annyi vér folyt daczczal, gyűlö-
lettel,
S balvégzetünk oly sok vágyat temetett el,
Béke malasztjával lelked átteremté,
S ősi alkotmányunk igéje lön tetté:
Együtt alkot törvényt a király s a nemzet,
Visszanyerve mindent, mit a mult elvesztett:
Áldhat, magasztalhat népem szive-szája,
Legalkotmányosabb ura és királya!

Koronázási jubileum Nagybecskerekben.

— Junius hó 7-én és 8-án. —

Nagybecskerek közönsége mindenkor tanúsított hazafias érületéhez hiven és intelligenciájához méltóan ünnepelte meg ama nap 25 éves fordulóját, amelyen dicsőségesen uralkodó királyunk I. Ferencz József 25 év előtt fejére tette Szent István koronáját. — Külsőleg is bebizonyítván, hogy e városban magyarok laknak, kik örömmel ragadják meg az alkalmat, mikor az első magyar ember örömnapiját szerény eszközökkel bár, de annál lángolóbb szívvél és rajongó lélekkel megünnepelhetik.

Nagybecskerek városa már a tegnapi esti órákban ünnepi köntöst öltött. A zöld girlandokkal ékesített megyeháza, melynek balkonjáról ő felsége lovagias alakja tekintett büszkén és jóakarólag; a friss galakkal díszített városháza, mely bár egyszerűbben, de igen csinosan nézett ki; a fellobogózt házak végig a Ferencz József-téren és a Hunyady-utcán, melyek este egy lángtengerben usztak, az utcákon hemzsegő több ezer főnyi nép, mind arról tanuskodott, hogy az ország minden részében megértették, mily ünnepeket ül a mai napon Magyarország édes hazánk.

8 és 9 óra között már kigyultak a lámpák és gyertyák az ablakokban. Legszébb volt a Ferencz-József tér, melyet a megyeháza és a városháza kivilágítása emelt nagyon, azonkívül kiragyogott a tűzoltók házának pompás kivilágítása s általános feltűnést keltett a Bauer-ház kivilágítása is. A Hunyady-utcában az összes házak fel voltak lobogóva és kivilágítva.

Igen jó benyomást tett a fáklyaszene, melyet a helybeli önkéntes tűzoltó-egylet rendezett. A menet zeneszó mellett végig vonult a tűzoltók házából a Ferencz-József téren.

A téren régen láttunk annyi embert mint a mennyi tegnap tolongott. S akkor is mikor 10 óra felé a zeneszó elnémult és a fényes kivilágítás kialudt, oly élénk élet

pezsgett mindenfelé az utcákon és a vendéglőkben, minőt csak a legkritkább alkalomnál lehet nálunk észlelni.

*

Városunk ünnepi dísz csak ma fokozódott. Az összes boltok zárva, a műhelyek üresek, a dolgozó kezek pihennek, s miután riadó zene tudtára adta a város közönségének, hogy elérkezett a nagy nap, melyen az egész ország ünnepli királyának koronázási jubileumát, — százával és ezrével tolong a nép az utcán. A merre tekintünk mindenütt ünnepi ruhában látjuk a nagy közönséget, mely legnagyobb részt a templomokba siet.

A templomokban.

Ő felsége jubileumát megünnepelték az összes felekezetek templomaiban.

Tegnap este 6 órakor tartották az első isteni tiszteletet az izr. imaházban, mely ezuttal zsufolásig megtelt minden vallásbeli közönséggel. Egyaránt gyönyörködtünk Klein dr. főrabbi remek szónoklatában és Léwin kántor gyönyörű énekében. Részt vettek az összes polgári és katonai hatóságok. (Klein dr. beszédjét lapunk holnapi számában közöljük.)

Ma szerdán reggel nyolcz órakor az ev. ref. templomban volt az első isteni tisztelet. Itt Szalay József lelkész mondott emelkedett szellemű beszédet. Hiven esetelte a mai ünnep jelentőségét, és különösen kiterjeszkedett ama súlyos csapásokra, melyek ő felsége kedélyét elszomorították. A templom egészen megtelt közönséggel, mely áhitattal hallgatta a beszédet és az előirt énekeket.

Innen a hatóságok elmentek az ágostaevangélikus templomba, hol az ünnepi beszédet Jeszenszky Nándor lelkész mondta. A szép beszédet áhitattal és tetszéssel hallgatták.

10 órakor a római katolikus plebánia-templomban volt isteni tisztelet, melyben Schaeffer Antal pápai praelatus celebrált, Geiger Alajos, Sók Ignác és Ambró Mihály segédlete mellett. Az isteni tisztelet

fényét nagyban emelte a kiválóan sikerült egyházi ének. Előadták Seyler miséjét teljeszenekarral, Gradualéra Maria Novics Szilárdka énekelt egy betétet, offertoriumra pedig Baaden Károly és Neumann Herman urak énekelték el Magenbauer „Salvum fac regem“ cz. egyházi énekét. A templom annyira megtelt, hogy csak nehezen lehetett bejutni.

A isteni tiszteleten részt vettek az összes polgári és katonai hatóságok. Hegedűs Miklós m. főjegyző és Serdics alezredes vezetése alatt, képviselve voltak a kir. törvényszék, kir. ügyészség, Nagybecskerek városa, a m. kir. posta- és táviradivatal, a tanfelügyelőség, a pénzügyigazgatóság, az államépítészeti hivatal és a cs. és kir. ezred valamint a m. kir. honvédezd tisztikar majdnem teljes számban. Azonkívül ott voltak a főgymnázium, a polgári iskola, községi iskola és az iskolánövérek intézetének növendékei az illető tantestület vezetése alatt, számos megyebizottsági tag, köztük Demkó Pál országgyűlési képviselő és több városi képviselő.

Végül elmentek a hatóságok a görkel. plébánia-templomba, hol Panics Lyubomir czelebrált misét fényes segédlet mellett. Az egyházi énekkar ezuttal is igen szépen énekelt. A templom zsufolásig telt meg közönséggel, melynek legnagyobb része a szép nemhez tartozott.

A városunkban végbement többi ünnepekről mai számunk hirrovatában számolunk be.

HIREK.

— A nagybecskereki főgymnasium ma d. e. 9 órakor ünnepelte a koronázás emlékét. Megnyitól az ifjuság énekkara énekelt a „Szózat“-ot. Balázsi József főgymnasiumi igazgató mondott emelkedett hazafias szellemű beszédet, melyben kifejtvén a nemzet mai ünnepeinek jelentőségét, magasztos példákkal oktatta és buzdította hazaszeretetre és a király iránt való hűségre a tanuló ifjuságot. Kis Sándor dr. főgymn.

10.

Bölcs tanácsadói, ők, a leghivebbek, Eötvösök, Deákék bár sirban pihennek, De negyedszáz éves királyságod napján Lelkők szólal im' meg hivednek ajkán: Hogy kik ezer évet e honban éltünk le, Vezess át bennünket új év — ezerünkbe; Hü népednek érted égbe száll imája: Éljen Magyarország szeretett királya!

A koronázás 1867-ben.

Mindenesetre a most ünnepelt huszonöt évnek egyik legszebb reminiszszenciái közé tartozik a koronázás maga, érdekes előzményeivel. Akkori naplók szerint, a koronajelvényeket e 26 tagu fényes küldöttség jun. 6-án d. u. 3 órakor szállította az őrt álló granátosokkal a budai palota vasfülkéjéből a király lakosztályába, hol a jelvények a melljük helyezett jegyzőkönyv alapján agnoszkáltattak s piros bársony vankosokon ő felségeiknek átadattak, hogy ősi szokás szerint a királyné saját kezével igazítsa a korona belését a király fejmértékéhez s a palástot termetéhez. Ott maradtak az ereklyék 24 órán át. Junius 7-én jött értük az orsz. küldöttség, hogy a vasládába visszarakván, hatlovas udvari diszfogaton szállítsa a koronázási templomba. A jelvényeket egy osztály Lichtenstein-huszár, a császári és m. kir. testőrség fogatokon, 20 tagu uri bandérium lóháton, két felől gyalog a budai s pesti helyható-

ság kísérte. Harangzúgás közepett, zeneszóval ér a menet a Mátyás-templom elé, hol a jelvények a főbejárástól jobbra eső kápolnában elhelyeztetvén, ajtaját a plébános elzárta s az országbíró és koronaőrök lepecsételték.

A koronázás napján ugyane küldöttség nyitotta föl a kápolnát s a koronaszekrényt, mire a jelvények bibor vankosokra helyeztetek, a két koronaőr személyesen állt őrt mellettük. E közben a várpalotából megindult a koronázó menet ily sorrendben: Huszárszászad, két udv. csatlós lóháton, az udvari trombitás és dobos gyalog, utána az udv. cselédség födetlen fővel, két udv. irnok lovon, az apródok lóháton, egy kamarai tiszt lóháton, a kamarások s a törvényhozás tagjai, az ország zászlósi s a titkos tanácsosok, a magyar kormány tagjai, a rendlovagok csoportonként, a közép- és nagykeresztesek, az aranygyapjasok, a nádor helyettese, az alabárdos testőrség gyalog, a kir. hirnök pálczával, a királyi főudvarmester helyettese pálczával, a főhercegek, a püspök az apostoli kereszttel lóháton s a kir. főlovászmester meztelen karddal, ő felsége a király tábornagi magyar díszben, kalpaggal, lóháton, a testőrségek kapitányai, a főkamarás s a főhadsegéd, mindannyi lóháton, udv. csatlós gyalog, két oldalt a két főváros helyhatóságai gyalog, födetlen fővel s hat nemes testőr gyalog; nyolcz lovas diszkocsiban a királyné, oldalt 3 szolga födetlen fővel, mögötte a főudvarmester, a szolgálattevő kamarás és 4 apród lóháton, hat lovas disz-

kocsiban a főudvarmesternő s 4-4 fogatu diszkocsikban 12 palotahölgy, a fogatok mellett egy-egy szolga födetlen fővel, végül nemes testőrcsapat s udvari zsanárok lóháton, egy gyalog diszszázad s egy huszárszászad.

A ragyogó menet 1/8 után ért a Mátyás-templom elé. A király leszállt a lóról, a királyné kiszállt a diszkocsiból s a templom küszöbén letérdelve fogadták a primás és a papság által nyújtott szentelt vizet, aztán a kápolnához mentek, hol a koronajelvények álltak. A kápolnába csak a felségek szolgálatára kirendelt két-két püspök, a nádor helyettes, a főkamarás s az uszályvivő főudvarmesternő követte őket. A menet egyéb része a templomhajóba ment s a hercegprimás felöltötte a miseornátust a szentélyben. A kincstartó e közben a királyné fejére tette a házi koronát, az ország bárói átvették a jelvényeket s a legfelsőbb udvar harsonaszóval a szentélybe vonult.

Itt két trónemelvény volt felállítva: szemközt a főoltárral, függő mennyezet alatt, egy a megkoronázandó, balról egy másik, a már megkoronázott felségek számára. A szertartás kezdetén ő felségeik az előbbi emelvényt foglalták el. A kíséret elhelyezkedése után a főpapok átvették az ország báróitól a jelvényeket s a főoltáron helyezték el. A kalocsai érsek ekkor felolvasta a koronázási intelmet a pontificáléból, mire a király a primással a főoltár alsó lépcsőjére térdelt s az evangéliumra tett kézzel letette az igazságosság és béke

tanár szavalta el „Király-köszöntő“ cz. ünnepi ódáját, melyet mai számunkban közlünk. — Záradékol az ifjúság énekkara a Hymnust“ énekelte. Az ünnepen jelen volt a tanári testületen kívül Schaeffer Antal pápai prelátus és apátplebános, Ambro Mihály Andor és Soka Ignác r. k. káplánok.

— A helybeli községi iskolában a koronázás emléknapija nagy jelentőségéhez képest méltóan meg lett ünnepelve. A tanítótestület egy alkalmas momentumot látott benne, mely a hazaszeretetre és a királyi család iránti hűségre való neveléshez fontos s kiváló eszközül szolgálhat. Tekintve azt, hogy az intézet egy 900 tanulót befogadó, ugynevezett diszteremmel nem rendelkezik, a tanulók 9 órákor osztályonként gyülekeztek a virágokkal s nemzeti színű zászlókkal fényesen felszített tantermekbe, hol minden osztályfőnök a gyermek zsege felfogásához mért oktatást tartott a királykoronázás mibenléte s lefolyásáról, alkotmányos jelentőségéről is a vele járó hagyományos szokások s ünnepélyekről. Közbe-közbe hazafias dalok, a felsőbb osztályokban a „Hymnus“ s a „Szózat“ fűszerezték az ünnepélyes oktatást, alkalmi költemények elszavalása mellett. Lelkesülten szavalták a felsőbb osztályok tanulói veterán költőnk Lauka Gusztávnak ez alkalomra írt ódáját, melyet a szerző szíves volt átengedni. Az ünnepélyes oktatás befejeztével részt vett az ifjúság az intézet zászlaja alatt s a tanítótestület élén a plébáni templomban lefolyt hálaadó isteni tiszteleten.

A 9-re, holnapra tervezett tavaszi kirándulás a beállott kedvezőtlen időjárás miatt elhalasztott és 11-én azaz szombaton lesz megtartva.

— **Koronázási ünnepély a zárdában.** Reggeli fél 8 órára zsufolásig megtelt a tiszteendő iskola-növérék temploma előkelő válogatott közönséggel, hol ünnepélyes „Te Deum“-mal kezdődött a szent mise, mely alatt az intézeti növendékek szép egyházi énekeket zengedeztek Szálik József karnagy vezetésével. A szent mise végeztével a növendékek a szt. áldozáshoz járultak, s a szokásos imák elmondása után a növendékek s a jelenlevő közönség az intézet felső termeibe vonultak, hol az ünnepély a már közölt program szerint nagy fényvel s díszes kiállításal kezdetét vette. A terem előszéiben virágerdő közepette, koszoruktól övezve állottak Ő Felsőgeik képei, az intézeti növendékektől körülvéve, fölöttük

két angyal-alak (két intézeti növendék) koronát tartott. Kölcsey himnuszának eléneklése után Schaeffer Antal pápai praelatus intézeti igazgató beszédet tartott, melyben a nap fontosságát hazafias intelmekkel s történeti reflexiókkal kísérve tudatta a jelenlevőkkel, kérve mindannyiunkat, hogy tántoríthatatlan hűséggel s ragaszkodással mutassuk ki az életben dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk iránti szeretetünket. A gyakori lelkesült éljenzessel megszakított beszéd után a programban említett zenedarab következett, ritka praecizitással előadva Bauer, Predics, Nikolics és Horváth intézeti növendékek által, mely alatt hat szegényi intézeti tanuló a tiszteendő iskolánövérék bőkezűségéből teljes új öltözékekkel ajándékozott meg. Megható jelenet volt az, midőn a hálas tanítványok a mondott ajándékokat átvették. A következő pont Lauka Gusztáv koszorús költőnk alkalmi ódája volt, melyet Albrecht Katicza intézeti növendék oly lelkesültséggel adott elő, hogy a versszakok refrain-jét a közönség szintén vele hangoztatta: „Eljen a király!“ Vörösmarty „Szózat“-át már nemcsak a növendékek, hanem a közönség is énekelte, minek elhangzása után Schaeffer igazgató ur a tiszteendő nővérek jószívűségéért s a közönség megjelenéséért köszönetet mondott, s a szép, megható ünnepély véget ért.

— **A koronázási jubileum ünneplése az izr. iskolában.** A tanuló ifjúság hetek óta türelmetlenül várva a mai nap jelentőségteljes ünnepélyét már órákkal a kitűzött időnél elébb töltötte be az iskola udvarát és az egyes tantermeket. Pontban fél kilenczkor zendült meg Lewin kántor jeladására a tanulócsereg ajkain a Komócsy József „Királyévek“ című versének dallamos áriája, mely emelkedett hangulatot keltett nem csak az iskolai növendékekben, de a szép számmal egybegyűlt iskolabarátokban is. Majd Diamant Fülöp tanító lépett a tanszékre, egyszerű a tanulók felfogásához alkalmazkodó, de hatást nem tévesztő szavakban magyarázván a nap történelmi jelentőségét, vissza tekintvén a 25 esztendő előtti időbe, a melyben a szabad gondolkodás lebilincselve, a tanügy is megsínlette a nehéz megpróbáltatásokat, melyeken szegény hazánk átment és a melyeknek koronázás királyunk az ország ezeréves alkotmányának helyre állta s a tanügy iránt az óta számos alkalomkor tanusított élénk érdeklődése által is véget

vetett. Szónok ezután szép szavakkal, meleg hangon inti az ifjúságot, hogy a törvénytiszteletben és a kötelességek teljesítése dolgában vegyenek példát a szeretett királyon, a ki iránt hálájukat csak úgy róhatják le igazán, teljesen, ha hű alattvalóvá növekednek, tehetségeiket és képességeiket a közhaza szolgálatában érvényesítik, az ország felvirágzásán fáradoznak és idővel a társadalom hasznos polgárává válnak. Kegyelettel emlékezik meg az ország alkotmányáért küzdött és szenvedett nagyjaink és jeleseinkről Kossuthról, Batthyányiról, Deák Ferenczről, Eötvös Józsefről és Széchényi Istvánról, és áldással fejezi be intő szózatát, mely látszólag mély benyomást tett a fiatal lelkekre. A Hymnus eléneklése és szavaltat zárta be a minden tekintetben sikerült hazafias ünnepélyt.

— **A városi szegények „bankettje“.** A képviselőtestület határozatához képest ma délben a kioszk-kertben 240 városi szegényt vendéglelt meg a város. Leirhatlan az az öröm, mely e szegény emberek, kiknek oly ritkán jut a földi javak bőségéből, szemében ragyogott. Dicséretreméltó tapintatról tanuskodik az a körülmény, hogy a szegények körében Krsztics János polgármester és Reitter Oszkár h. rendőrkapitány is megjelentek. Sőt még felköszöntőkben sem volt hiány. A polgármester lendületes beszédben a király Ő Felsőgeire emelte poharát, mi persze zajos éljeneket vont maga után. Ezután Reitter rendőrkapitány éltette a polgármestert és a bőkezű városi képviselőtestületet. A lakoma a délutáni órákban ért véget.

— **Egy új gyorsvonal bevezetése.** A temesvári kereskedelmi és iparkamara az idei nyári vasutmenetrend megjelenése után a gyorsabb személy- és postaközlekedés érdekében Budapest és Temesvár közt az iránt tett felterjesztést a kereskedelemügyi miniszterhez, hogy a téli időn át Budapestről este 9 óra 30 perczkor Szegedre induló gyorsvonal ismét életbe léptessék; mire a következő leirat érkezett a kamarához: A folyó évi április hó 24-én 3164. sz. a kelt felterjesztésében hozzám intézett kérelmét figyelembe veendőnek találván, egyidejűleg utasítottam a m. kir. államvasutak igazgatóságát, hogy a jelenleg érvényben levő nyári menetrendbe felvett, de életbe nem léptetett 706. számú gyorsvonalat Budapestről Temesvárig mielőbb vezesse be. Wekerle s. k.

esküjét. Eskü után lehajtá fejét a szőnyegvankosra, mialatt a hercegprimás a mindenszentek litániáját mondta el s a főpapk keresztet vetettek a király fejére.

Következett a fölkenés. E célra a király a főoltár mögé vonult, letette mentéjét, lecsatolta kardját s úgy tért vissza az oltárlepcsőhöz, hol letérdelvén, a primás olajjal kente meg jobb karját s a két váll között. A kenést az oltár mögött a kíséret letördülte, mire a segédlö püspökök sz. István palástját adták a felségre.

Most megkezdődött a nagy mise. Episztola után a király ismét a főoltárhoz járult, hol a primás átadta a szent István kivont kardját, a püspökök pedig felcsatolták a kardhüvelyt, mire a király a gyülekezet felé fordulva három keresztvágást tett a karddal. Ekkor dördült el az első üdvölvés.

Következett a főaktus: a király az oltár alsó lépcsőjére térdelt s a nádor helyettese a hercegprimással a koronát fejére tették, majd a primás kezébe adta az ország almáját s a jogart, mire a püspöki kar, az ország zászlósa, a jelvényvivők s a főfunkcionátorok harsonászó közepett kísérték a királyt a baloldali trónszékbe. Másodszer dördült el ekkor a sortűz. A hódolattétel szertartása következett most, melyet a nádor-helyettes „Eljen a király“ kiáltása fejezett be. Így dördült el a harmadik üdvölvés, s megcsendültek a főváros összes harangjai.

A következő aktus a királyné megkoronázása volt. A felséges asszony a házi ko-

ronát letette s a főoltárhoz járult. A király is átadta a jogart és almát a jelvényvivőnek, hogy hitvesét a főoltárhoz kísérelje s a hercegprimásnak a pontificale szövegével bemutassa. A hercegprimás elvégezte erre a fölkenés szertartását, a nádorhelyettes pedig levette a király fejéről a szent koronát s a primás segítségével megérinté vele a királyné jobb vállát. A nádorhelyettes ismét a király fejére tette a szentkoronát, a vesprémi püspök pedig a királyné fejére tette a házi koronát, mire a legmagasabb kíséret a felségeket a baloldali trónemelőnyhez vezette, a primás a Te Deumot énekelte s az üdvölvés negyedszer dördült el.

A nagy mise az Agnusig megszakítás nélkül folyt. Itt a felségek megáldoztak, megcsókolták a paxot s a jelvényekkel fölékesítve visszatértek a trónemelőnyre.

Szertartás után a menet a helyőrségi templomba vonult, hol a király huszonhárom arany-sarkantus lovagot avatott fel szent István kardjával. Ez a része az ünnepségnek s az azt követő diszmenet az esküterre, a koronázási dombhoz s vissza a várba, hol a koronázó ebéd fejezte be az ünnepséget, nem részletezhető, mert főleg látványos eleméből állt.

A hivatalos lap az ünnepséget követő számában (jun. 12.) közölte a rendjel-adományokat: Simor primás a szent István-rend kancellárja, Andrassy Gyula gróf ugyane rend nagykeresztese, Arany János és Lipovdiczky cz. püspök pedig lovagja lett; Maschirievics szerb pátriárka és Schaguna oláh metropolita kapta a Lipót-rend

nagykeresztjét, Almássy György és Szapary Antal grófok a középső keresztet, Székács és Balog szuperintendensek, Balassa és Pauler tanárok a lovagkeresztet, Liszt Ferencznek jutott a Ferencz József-rend közepkeresztje. Ullmann és Lutzenbacher kereskedőknek, meg Székely, Than festőknek s Erkel Ferencz zeneirónak a lovag-kereszt.

Végül ide iktatjuk az amnesztziáról s a 48-49-ki honvédekéről szóló legfelsőbb kéziratokat, melyek a hivatalos lap rendkívüli kiadásában jun. 10-én (pünkösdhétfőn) jelentek meg. Az első így hangzik:

„Mindazon ítéleteket, melyek Magyarországnak s társországainak bármely lakója ellen politikai vádak folytán, vagy sajtóvétségek miatt a mai napig hozattak, ugyszintén hasonló okokból elrendelt vizsgálatokat is, ezennel megszüntetjük. Az elítéltektől elkobzott javakat kiadjuk; s mindazoknak, kik hasonló okok miatt még külföldön tartózkodnak, az országba leendő szabad visszatérést megengedjük; kiterjesztjük ezt azokra is, kik az alkotmány visszaállítása óta sem szüntek meg az ország törvényei ellen törekedni; azonban az ország legszentebb érdekei követelik, hogy ezektől megkivánjuk, miszerint a koronázás király iránti hűségükre és az ország törvényei iránti engedelmessegre ünnepélyes ígéretet tegyenek. E végből illető hatóságaink a külföldön tartózkodókra nézve kellő utasításokkal láttattak el.“

A koronázási ajándéknak a honvédségélyezésre fordításáról a király így rendelkezett:

— **Eljegyzés.** Kovács Izsó dr., derék törekvő helybeli orvos, hétfőn jegyezte el Grün Katicza kisasszonyt, Grün Simon helybeli nagybérlő szeretetreméltó kedves leányát.

Táviratok.

A koronázási jubileum.

A kivilágítás.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az egész éjjel szakadó eső dacára, a tegnapi esti kivilágítás páratlanul fényes, elragadó volt. Milliányi gyertya az ablakokban, gázfigura az erkélyeken és az egyes épületek homlokzatán, valamint száz és száz görögtűz és villanysugár gyuladt ki az egyes tereken. Az Andrássy-úton, a Mátyás-templom, a Váci-köruton, az Akadémián és a Gellért-hegyen villamos reflektorok szórták szét káprázatos fényüket; az utóbbi állandóan a királyi palotára vetette fehér sugárkévéit. A királyi palota mint egy fantom tűnt elő az éj sötétjéből.

Ő Felsége a király a főhercegekkel nyitott kocsiban vonult végig az utcákon. A Lánchidon és a Gellért-hegyen esti 10 órakor káprázatos tűzijáték gyuladt föl, ugyancsak a Dunán állomásozó monitorokról is.

Az egész Budapest talpon volt egész éjjel.

Estély a miniszterelnöknél.

Budapest, június 8. (A „Torontál” ered. távirata.) Ő Felsége a király, fél 11 órakor megjelent a Szapáry Gyula gróf kormányelnök által a miniszterelnöki palotában adott fényes estélyen. Szapáry gróf a lépcsőház alján várta a királyt, míg Szapáry Gyula grófné a lépcsőház felső részén üdvözölte mély hódolattal a királyt, ki karon fogva vezette

„Kedves gróf Andrássy! Midőn szerencsés megkoronázásunk által helyreállítva látjuk azon egyetértést, mely minden birodalom hatalmának és jólétének alapja, atyai szívünknek nincs forróbb óhajta, mint az, hogy a múlt szomorú eseményeinek nemcsak következményei megszüntessenek, de szenvedése is, a mennyire Tőlünk függ, enyhíttessenek. Ezen óhajtatástól vezéreltetve adtuk ki a tegnapi napról kelt rendeletünket. Az országgyűlés küldöttei Magyarországon nevében 50,000 drb aranyat azon czélból ajánlottak fel, hogy Minket ragaszkodásuk ezen jele által is megörvendeztesse. Mi ezen összeget a volt honvédek árvái és özvegyei, munka- és keresetképtelenné vált rokkantjai fölsegelésére kívánjuk fordíttatni. Magyar miniszteriumunk feladata leendő ezen alapítvány legczélsebb kezelése és a kijelölt czélra való fordításának módzatai iránt mielőbb részletes javaslatokat Elénk terjeszteni.”

A királyné kézirata ugyanez ügyben így hangzik:

„Kedves gróf Andrássy! Örömmel csatlakozom Felséges Uram és Férjem mai nap önhöz kiadott legmagasb kéziratainak tartalmához, midőn az orsz. küldöttség által Nékem átadott 50,000 drb aranyból álló koronázási díjt ugyanazon czélra szentelni kívánom.”

Ime a 25 év legszebb reminiszcenciái.

be a grófnét a terembe. A király nagy örömét és meglepedését fejezte ki az ünnepélyek fölött, és a legkittünőbb hangulatban sokakat megszólítással tüntetett ki. A magyar miniszterelnök estélyén különben jelen voltak az összes főhercegek, és Mária-Therézia, Klotild és Koburg-Lujza főhercegnők, valamint a külföldi diplomáciai testület összes tagjai. Az utóbbiak határtalan elragadtatással szemlélték a miniszterelnöki palota erkélyéről az egész levegő-egyet beragyogó görögtűzet, és kijelentették, hogy ehhez hasonló fölséges látványnak soha életükben nem voltak tanúi.

Az estélyről, — melyre mintegy négyszáz vendég volt hivatalos — Ő Felsége csak éjfélkor távozott.

Az országgyűlés küldöttsége a királynál.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ő Felsége a király ma délben fogadta a főrendiház és a képviselőház küldöttségeit, és átvette az üdvözlő fölirotokat. A király nagyon meghatva válaszolt, kiemelve a nap fontosságát és a vállvetett munka szükségét. A küldöttségek fényes diszmagyarban voltak.

Az ünnepélyek tetőfokon.

Rudapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Nemzet” és a „Pesti Napló” ma nemzeti színű keretben jelentek meg. Tegnapi este olyan óriási emberáradat tolongott az utcákon, hogy a közúti vasúti közlekedést be kellett szüntetni. A közönség csak lépésről-lépésre haladhatott, és a kocsik minden pár lépés után tíz percre megállottak.

Ma délután 3 órakor a városmajorban, a városligetben és a vérmezőn nagy népiünnepélyek vették kezdetüket. A vérmezőn ökröt sütöttek a népnek. Midőn Ő Felsége itt megjelent, egetverő ujongással fogadta a nép. A városligetben nagyban osztogatják a sört és a bort, dobálják a kolbászokat; egyszóval a nép betetőzi az ünnepélyeket!

Tedeum a helyőrségi templomban.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az országgyűlési küldöttségek fogadtatása után a király az egész udvarral és a notabilitásokkal a helyőrségi templomba ment, ünnepélyes hálaadó istentiszteletre. Az aktuson Vaszary Kolos hercegprímás pontifikált fényes segédlettel; majd gyönyörű beszédet tartott, hangsúlyozva a király alkotmányos érületét és népének szeretettét. Végül áldást kért fejére.

Egy bécsi lap a jubileumról.

Bécs, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A „Wiener Abendpost” az elragadtatás hangján ír a jubileumi ünnepélyekről s azok fényéről, hangsúlyozva, hogy a Lajthán innen is résztvesznek a magyar nemzet örömeiben.

A szerb regenség a királyhoz.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) A szerb királyi regenség

üdvözlő fölirotot küldött a jubileum alkalmából a királyhoz, kérve a jó viszony fenntartását.

A „EMKE” közgyűlése.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Az „Erdélyrészi Magyar Közművelődési Egyesület” tegnap tartotta közgyűlését a Vigadó nagytermében, Bethlen Gábor gróf elnöklete alatt, rendkívüli nagy közönség előtt és a tagok imponáló részvétele mellett. A megjelentek közt ott voltak: Csáky Albin gróf vallás- és közoktatásügyi miniszter, Bethlen András gróf földművelésügyi miniszter, Berzeviczy Albert államtitkár, Károlyi Tibor gróf, Bauszner Guido, Degenfeld József gróf, Széll Kálmán, Dessewffy Aurel gróf, Apponyi Albert gróf, Fenyvessy Ferenc, Ugron Gábor, Kovách Albert, Széchenyi Béla gróf, Hegedüs Sándor, Horváth Gyula, Hollán Ernő, Darányi Ignác, Tóth Lőrincz, Tóth József, Wahrmann Mór, László Mihály, Várady Gábor, Kormos Béla, Röck Pál stb. Az urnók sorában ott voltak: Berzeviczy Albertné, Bischitz Dávidné, Schnierer Aladárné, Hegedüs Sándorné, Horváth Gyuláné, Ugron Gáborné, Károlyi Tibor grófné stb. Az elnöki emelvényt Bethlen Gábor gr. elnök, Horváth Gyula alelnök és Sándor József titkár foglalták el.

Bethlen Gábor gróf, üdvözölve a megjelenteket, a következő beszédet mondotta: „A midőn hazánk fővárosában egybehívott erdélyrészi magyar közművelődési egyesületünknek VII-ik rendes közgyűlését megnyitom, úgy vélem, a közérületnek adok kifejezést, ha — tekintettel az országos mozgalomra — első sorban is dicsőségesen uralkodó apostoli királyunk felkent személye iránt rójjuk le hódoló tiszteletünket hű alattvalói ragaszkodásunknak adunk kifejezést. Ha párját is keresi a magyar nemzet alkotmányos uralkodója s az uralkodó család iránt táplált hagyományos, őseitől öröklött hűségben, az újabb kor történelmében aligha akadna uralkodó, aki alattvalóit hosszas uralkodása alatt nagyobb hálára kötelezhette volna, mint apostoli királyunk a magyar nemzetet, amely országosan ép most üli nagyszabású ünnepélyét a koronázás negyedszázados évfordulójának — s az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület nevében — mely kétségen felül egyike a magyar nemzet legmagyarabb alkotásainak — hálás köszönetet kell, hogy mondjak egyesületünk fővárosi választmányának — hogy ez országos ünnepnapokra tüzte ki közgyűlésünket, — s ez által alkalmat nyújtott felséges uralkodónk, apostoli királyunk iránt táplált érzelmeinket, hű alattvalói hódoló ragaszkodásunkat ez uton is kinyilatkoztatni.

Fogadják most már egyesületünk nevében egyenként is köszönetemet, ily nagy számban való megjelenésükért, mert az egyesületi élet eléggé bebizonyította, hogy bármily nemes czélra szövetekezett egylet is csak addig izmosodik, növekszik, működhetik áldásosan, míg a társadalom, — melyből alakult — érdeklődéssel viseltetik iránta. Hála a gondviselésnek, a hazafias magyar társadalom s főleg egyesületünk buzgó tagjainak, egyesületünk mai napig fennakadás nélkül növekszik, izmosodik, erősödik nemcsak erkölcsi sulyban, hanem, a mi hasonczélu egyleteknél elkerülhetetlen szükséges, anyagilag is.

Az elnök ezután áttérve a társaság belső ügyeire, a jelentés főbb adatairól a következőkben számolt be.

Eltekintve nagynevű alapítónk, Kun Kocsárd gróf, tiszteletbeli elnökünk által adományozott algyógyi fekvőségektől, melyeket gazdasági tanintézet létesítésére a földművelésügyi miniszteriumnak adtuk át, amely birtok beesben a 300,000 frtot megközelíti, tőke vagyonunk 600,000 frtos készpénzre tehető. Nagy összeg, ha számoltalan egyleteink vagyoni állásához hasonlítjuk; elenyésző csekély összeg, ha az erdélyi magyar közművelődési egyesület által

felelt munkaprogramm megvalósításáról kell gondoskodnunk.

Elég lesz ennek bebizonyítására felhonom, hogy a segélyek szétosztásakor — önálló intézmények alkotásánál felénél többet kellett megtagadnunk. Mind oly segélyezési kérdések ezek, melyek — habár szerények az összegben — teljesen indokoltak; magyar szempontból elodázhatlanok, a magyarság fentartása érdekében sürgősek, a magyar közművelődés terjesztésére elkerülhetetlenül szükségesek, de mert segélyezésünk minden egyes esetben sok évre terjednek ki, önálló alkotásaink örökösek és nagyobb tökeberuházást tesznek szükségessé; egyesületünknek a vagyonkezelés körül ma is a tőkegyűjtést kell folytatnia s bizunk a magyar társadalom hazafias áldozatkészségében, hogy ebben minket jövőre is megsegít.

Az elnök melegen üdvözli a kormányt az egyesület közgyűlésén megjelent tagjait, örömeinek adva kifejezést, hogy a kormány e hazafias irányzatú egyesületet ekként erkölcsileg támogatja. (Eljenzés.)

A titkárság részéről bejelentik, hogy Kun Kocsárd gróf hajlott korára való tekintetből nem jöhetett a közgyűlésre, Josipovics Imre horvát miniszter levélbelileg tudatja, hogy az egyesület minden mozzanatát élénk figyelemmel kíséri ugyan, de ezuttal nem engedik meg a teendői, hogy megjelenhessenek. Hasonlóképpen kimentette magát Vay Miklós báró és Kun Géza gróf.

Berzeviczy Albert vallás- és közoktatásügyi államtitkár lépett ezután az elnöki asztalhoz s gyönyörű beszédet mondott.

Nyíltan és büszkén valljuk — ugymond — hogy mi arra törekszünk, miszerint ezen a magyar földön ne legyen egy talpalatnyi olyan terület, amelyen a magyar ember idegennek kénytelen érezni magát, azt akarjuk, hogy a magyar nyelv tudása és szeretete erős kapocs legyen, mely hazánk minden, bármily nemzetiségű polgárát nemzetiségéből való kivétel nélkül összekösse; azt akarjuk, hogy a magyar szó, a magyar dal fölzendüljön mindenütt a Kárpátok tövében csak úgy, mint az alföld délibábos rónáin, hogy tovavigye azt a Quarnero és Adria hulláma ki a nagy világba, hirdetőjéül annak, hogy ez a nemzet, amelyet a történelemből nagynak ismertek harci erényei miatt, nagynak bizonyult a béke műveiben is, nagynak bizonyult szelleme által s azal is megtudta hódítani azt a földet, amelyet hajdan fegyverrel megszerzett.

Óriási lelkesedés követte az államtitkár szavait.

A legközelebbi kongresszus Deesen lesz.

A számvizsgáló jelentést Sándor József főtitkár olvasta föl s végül a választásokat ejtették meg. Elnökké nagy lelkesedéssel s egyhangulag Bethlen Gábor grófot választották meg; alelnökök lettek: Bédly Ákos gróf, Horváth Gyula, Bartha Miklós, Teleki Domokos gr., Merza Lajos; jegyzők: Csernátorny Gyula, Gáspár János, Sztterényi József, Török István; jogtanácsosok: Haller Jenő (központ), Reményi Antal (Budapest), Rádl Odön (Nagyvárad). Számvizsgálók: Szóts Géza, Gámán Zsigmond; ellenőr: Székula Ákos. Ezenkívül megválasztották a 32 tagból álló választmányt.

Határozatba ment még, hogy Kun Kocsárd grófhhoz, az egyesület nagylelkű alapítójához, táviratilag küld a közgyűlés üdvözlését.

A közgyűlést lelkes bankett követte, melyen az első tosztot Bethlen Gábor gróf elnök Ó Felségére, a királyra mondta. Jó kai remek tosztot mondott, míg Apponyi gróf humorizált.

A császárok találkozása.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ujabb jelentések szerint Sándor császár és Vilmos császár kielit találkozását egyetlen egy külföldi lap sem méltatja politikai czikkre. A czárt Kielben megérkezése óta számos titkos-rendőr őrzi. A két császár folyton el van zárkozva; a házak zászlótalanok.

Budapest, június 8. (délután 3 óra.) (A „Torontál” eredeti távirata.) Mint Kielből sürgönyzik II. Vilmos német császár és Sándor orosz czár ma találkoztak. A két császár kölcsönösen meglátogatta egymást. Mindkét látogató igen szívélyes volt: a császárok többször megölelték egymást.

Kegyelem Tomits Jásának.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Budapesten ma az a hír terjedt el, hogy a király Tomits Jása a „Zasztava” volt szerkesztőjének és Dimitrievics gyilkosának kegyelem útján fegyházbüntetésének még hátralévő részét elengedte. (Mint olvasóink emlékeznek Tomits az újvidéki kir. törvényszék által élethossziglani fegyházbüntetésre ítéltetett; ezen ítéletet a kir. Curia megváltoztatta és Tomits Jását 2. évi fegyházbüntetésre ítélte; ezen büntetést most a király kegyelme elengedte, amely körülmény a szerb tulzók között bizonyára nagy örömet és lelkesedést fog kelteni. Szerk.)

Orosz-francia barátkozás.

Budapest, június 8. (A „Torontál” eredeti távirata.) Konstantin orosz nagyherceg tegnap vonult be Nancyba, midőn a néptömegből: „Éljen Elzász-Lotharingia!” „Éljen Metz és Strassburg!” fölkiáltások hangzottak, majd később Oroszországot éltették. Rendzavarás nem történt.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n.

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(41-ik folytatás.)

Végre is kellemetlen fogsága csak addig tarthat, a míg a szép asszony helyzetét megtudja. Ez a tudat némileg megnyugtatta, de azért jobban szeretett volna uton lenni. Az unalom és a mély csönd, a mely körülvette, sajátságos gondolatokat érlelt meg fejében. Kinyitotta a kijárat ajtaját s visszahökken, a mint ott egy rendőrt pillantott meg, lenézett az udvarra, — ott is járkált egy. Az ördögbe is, itt nem lett volna tanácsos megmozdulni.

XXII.

A határozatlanság, a félelem s az az erős szenvedély, mely Irént felrázta, nagyon megviselték idegzetét s mikor végre erőt merítve egy reggel férjéhez sietett, arca halvány volt, alakja megtörött s szemei kiégett vulkánhoz hasonlóak.

Mióta Holló Zoltánt lakásán meglátogatta, mióta bizton hitte, hogy végkép megszabadult tőle, folyton ez a gondolat, foglalkoztatta. És most, hogy végre elszánta magát, hogy felkeresse férjét, nem tudta miként kezdje, annyira remegett.

Mindig idegenül állt vele szemben, sohasem tárta ki még szívét előtte.

A báró íróasztalánál ült s elmerülve látszott lenni az iratok tanulmányozásába, melyek előtte heverték. Nem is vette észre a belépőt, csak akkor tekintett föl csodálkozva, mikor az vállára tette kezét.

— Jó reggelt Kornél! — mondá Irén alig hallhatóan, mintha félve, hogy torkán akad e bizalmas megszólítás, melyet eddig sohasem használt.

A báró kezét nyujtá felé:

— Mit kíván Irén? — kérdé nevének halvány arcját fürkészve.

— Bocsássa meg, hogy zavarom . . . egy csekélységről akartam beszélni önnel . . . már régen . . .

Szemeit lesütötte s igéző pongyolája csipkéivel babrált.

— Foglaljon helyet, — mondá a báró és egy széket tolt Irénhez.

Irén a székre ereszkedett, lesüté szemét s lassan, vontatva kezdett beszélni.

— Már egyszer kértem, hagyjon föl terhes munkáival. Erre gondolok folyton, ez foglalkoztat leginkább. Napról-napra jobban szemembe tűnik, hogy a megerőltető buzgalom mennyire árt egészségének és magam is szenvedek e miatt. Távozzunk Kornél, hagyjuk el a fővárost, menjünk utazni, vagy akárhova, a hová akar, csak el, el innét. Minden vágyam ez!

Pillanatra elhallgatott. Ez alatt feltekintett s aztán bátrabban és szenvedélyesebben folytatni kezdte.

— Látom, hogy ez a sok izgalom ártalmára van, látom, hogy egészsége, élete forog kockán, hogy szenved s nekem szívevemig hat, ha szenvedni látom! Oh! hallgassa meg kérésemet. E megerőltető munka nem önnek való. Miért forszirozni hát azt? Miért nem akar nyugodtan, kényelmesen élni, hiszen gazdagok vagyunk!

A báró összeresztent. E szavak fulánkját, a miket egyszer már szemébe vágott, ez az asszony, most is érezte. Csodálkozva fordítá egészen hozzá székét és kérdő tekintet vetett reá.

— Jobban mondva: kegyed gazdag, Irén. Tudja, hogy utóbbi időben sokat foglalkoztam e gazdagsággal.

Irén reá tekintett.

— Mit se féljen. Nem fogok olyasmit érinteni, a mi kegyednek kellemetlen. De végre elérkezettnek látom az időt, hogy beszámoljak a vagyon kezeléséről, a mit reám bízni sziveskedett.

Mereven tekintett reá. Mintha csak jelezni akarta volna, hogy nem ez az egyetlen számolás, a mit el kell intézniük.

— Hogyan? Hiszen ép úgy ura ennek a vagyonnak, mint én, — mondá Irén szeliden. Hagyjuk ezt s beszéljünk inkább arról, a mit érintettem. Most egyébként sem volnék képes . . . az izgalom felemészti! . . .

(Folyt. köv.)

Nyílttér.*)

A Szeged-csongrádi takarékpénztár jelzalog-osztályának torontálmegyei képviselősege

Wechsler és Darvas
szállítók Nagybecskerekén.

Földekre legmagasabb kölcsönök 5 1/2—6%.

A kölcsön készpénzben fizettetik, nem záloglevelekben.

Legkésőbbben 14 nap leforgása alatti elintézés és kifizetés.

Wechsler és Darvas
a Szeged-csongrádi takarékpénztár jelzalog-osztályának torontálmegyei képviselője. (213-10.8)

* Az e rovatban közlöttéért nem vállal felelősséget a szerk.

Felelős szerkesztő: Dr. Brájer Lajos.

Főmunkatárs: Jurkovic Aladár.

H i r d e t é s e k.

Kitünő dalmát veresborok!

1 hectoliter 22, 26 és 30 forint

 dalmát schiller bor

1 hectoliter 25 frt

nagybecskereki raktárból, a borok tisztaságáért jótállás mellett. (229—3)

Allandó családi használatra különösen ajánlható fent jelzett 22 forintos veresbor, jutányossága dacára kellemes és tüzes asztali bor.

Kovács Sándor gyógyszerész N.-Becskeken.
Viszont eladóknak Fiuméből jegyzett külön árak.

Műszaki iroda.

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy

Bielek Mihály urral,

mint társsal, Nagybecskereken (Ferencz-József tér, Rózsa szálloda II. emelet)

műszaki irodát

nyitottam.

Irodámat a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlva, maradtam

kiváló tisztelettel

Szöllősy Kálmán,

(248—10.3)

okl. mérnök.

2074. sz. kig. 1892.

(262—3.1)

Pályázati hirdetmény.

A leköszönés folytán üresedésbe jött Kanak községi születésnői állásnak választás utáni betöltése a határidő f. évi június hó 30-ának d. e. 10 órája tüzetik ki Kanak községhez.

Fizetés: évi 100 frt készpénz születési eseteknél segédkezeskor 1 forint és születési eseteken kívül 20 kr. nappali és 40 kr. éjjeli látogatási díj.

A pályázati kérvények f. évi június hó 29 éig ezen szolgabírósnál benyújthatók.

Bánlak, 1892. évi június hó 2-án.

Botka Béla, főszolgabíró.

1939. sz. kig. 1892.

Alibunári főszolgabírósnál.

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye alibunári járásába kebeleztet Kis-Margita községben üresedésben levő községi jegyzői állásra, mely 400 frt évi fizetéssel, szabad lakással, 2 öl tüzi fával és a magánmunkálatok után járó illetményvel van összekötve, ezennel pályázat nyitattik.

A választás 1892. évi június hó 28-ik napján d. e. 9 órai kezdettel Kis-Margita községhezánál fog megtartatni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig ide benyújtsák. (255—3.3)

Megjegyeztetvén, hogy a szerb nyelvnek szóval és írásban való leírása megkivántatik.

Alibunár, 1892. évi május hó 26-án.

Popovich, főszolgabíró.

1922. sz. kig. 1892.

Alibunári főszolgabírósnál.

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye alibunári járásába kebeleztet Dobricza községben üresedésbe jött községi jegyzői és segédjegyzői állásokra, melyek közül előbbi 600 frt évi fizetéssel, 60 frt uti átalánnyal, szabad lakással, 4 öl tüzi fával, és a magánmunkálatok után járó szabályrendeletileg megállapított illetményvel; utóbbi csupán 400 forint évi fizetéssel van egybekötve, ezennel pályázat nyitattik. (256—3.3)

A választás 1892. évi június hó 25-ik napján d. e. 9 órai kezdettel Dobricza községhezánál fog megejtetni.

Felhivatnak tehát mindazok, kik egyik vagy másik állást elnyerni óhajtják, hogy a kellően felszerelt kérvényeiket a választást megelőző napig ide benyújtsák.

Megjegyeztetik, hogy a szerb nyelvnek szóval és írásban való bírása megkivántatik.

Alibunár, 1892. évi május hó 26-án.

Popovich, főszolgabíró.

Tisztán kölcsönös.
Részvényesei nincsenek.

Az összes nyereség a
biztosítottak javára esik.

THE MUTUAL

new-yorki életbiztosító társaság
alapítatott 1843.

826 millió frank

biztosítéki alapjával

a legnagyobb pénztintézet a világon.

Biztosít emberi életet a legkülönbözőbb és legelőnyösebb módzatok szerint. (18—5.5)

Prospektussal és tüzetesebb felvilágosítással szolgál a

vezérigazgatóság Magyarország

és a szomszéd tartományok részére

Budapest, Bécsi-utca 5. szám.

Pannonia szálloda

Budapest, kerepesi-ut 7. sz.

Megnyitás f. é. június 1-én.

Ezen elsőrangú szálloda, mely nagy közkedveltségnek örvend, egész újonnan renováltatott és a legelőnyösebb és a legegészségesebben átalakított.

Ezen szálloda a t. c. utazó közönségnek minden megkivánt kényelmet nyújt és a legmagasabb igényeknek is megfelel. A szobák villamos világítással vannak ellátva és a szobaáruk láthatóan ki vannak függesztve. Nagyon elegáns olvasóterem és fürdőszobák, ugyancsak felvonó géplift (villamos szerkezet) vendégeim kényelmére berendezettek. A fenyves téli kert Budapest legszebb és legnagyobbjai közé sorozható és díszes chambres separeesi által kitűnik, ezáltal a magyar főváros egyik látványosságát képezve. (239—3.2)

Ezen szálloda a főváros legszebb pontján fekszik a központi indóház és nyugati pályaudvartól egyenlő távolságra fekszik a lóvasút itt mentén, ennek egyik megállóhelyén.

Ezen szálloda elegáns éttermeiben a legkitűnőbb ételek is italok szolgáltatnak ki és egy újonnan berendezett kávéházzal is van egybekötve. Kérném tehát n. é. vendégeimet a nekem eddig tanúsított jóindulatot ezennel is fenntartani és törekedni fogok ezt továbbra is kiérdemelni.

Kitűnő tisztelettel

GLÜCK FRIGYES

szállodatulajdonos.

Nyomatott a kiadó Pleitz Fer. Pálnál Nagybecskereken.